

Stagiunea 2017-2018

DOSAR DE PREZENTARE

Sala George Constantin

Prima reprezentație: **25 martie 2018**

Praf de stele

de **Norm Foster**

Traducerea: **Claudia Motea**

Adaptarea: **Irina Velcescu**

Distribuția:

John – **Alexandru Jitea**

Fay – **Luminița Erga**

Angel – **Diana Roman**

Gwen – **Ada Navrot**

Figurație: **Raluca Tița, Daniel Cioflan**

Regia și ilustrația muzicală: **Lucian Sabados**

Scenografia: **Vladimir Turturica**

Coregrafia: **Ioana Marchidan**

Asistență scenografie: **Răzvan Plăiașu**

Videoproiecția: **Ciprian Duică**

Sufleur: **Raluca Tița**

Regizor tehnic: **Anca Varga**

Durata: **1h 50 min (fără pauză)**

Producție a Teatrului Nottara

SINOPSIS

Acțiunea se petrece pe balcoanele alăturate ale unui bloc dintr-un mare oraș. Protagonistul, John Cummings, discută cu trei femei: Fay, Angel și Gwen, care îi devin, succesiv, vecine, timp de trei ani. John e ziarist și încearcă să scrie un nou roman, dar își petrece timpul mai degrabă încercând să le cunoască pe cele trei. Fay este prostituată, Angel, o tânără care vrea să devină cântăreață, iar Gwen și-a părăsit soțul și vrea să înceapă o viață nouă. Cu fiecare nouă vecină, viața protagonistului devine tot mai amuzantă. Discută despre sex, dragoste, viață și moarte, cu mult umor și... câteva lacrimi.

„Piesa este extrem de amuzantă, profund emoționantă și tulburător de romantică.” –

***Mississauga News*, 1997**

ARGUMENT REGIZORAL

Alegerea unui text teatral este, în sine, un act artistic care se cere a fi, ulterior, validat de decizia unei căi de abordare, dintre multiplele etaje de interpretare a aceluși text. În cazul piesei de față, *Here on the Flight Path/Praf de stele* de Norm Foster, m-a cucerit ideea topirii celor trei povești/*felii* de viață într-una singură, cea a nevoii de comunicare a noastră, a tuturor, în vremuri în care, fie voit, fie involuntar, ne lăsăm purtați (manipulați) de ținte ori false, ori neesențiale, în detrimentul naturaleții și al lucrurilor temeinice.

Lumea americană ori canadiană, în cazul nostru, nu este esențial diferită de cea a europenilor. Există, însă, deosebiri semnificative în abordarea unor probleme de viață, de familie, de comunicare interumană. Probabil că, în cazul Canadei, distanțele uriașe între orașe, gradul mai aerisit de populare, vecinătatea și conviețuirea pașnică a Omului cu Natura determină niște mutații interesante în spectrul relațiilor umane!

Deși poveștile înfățișate se petrec în universul marelui oraș, acea tipică directețe, naturalețe a americano-canadienilor răzbate prin toți porii poveștii.

Oportunitatea unei vecinătăți de apartamente, într-un bloc oarecare, de pe o stradă oarecare, într-un oraș oarecare, mediată mai ales de comunicarea dintre cele două balcoane, devine pentru autor terenul propice de construcție a trei (perfect...) posibile povești de comunicare umană. Cele trei femei care se perindă în povestea noastră, în fața Lui, a bărbatului matur, aflat în plină criză de comunicare, după un divorț frustrant, sunt total diferite ca profesie, condiție socială, situație familială și, mai ales, ca premisă de relație pentru John.

Fay, prostituata cu personalitate, suflet mare, energie, știință de viață, farmec, putere de regenerare, de visare și proiecte, este, în sine, un prototip uman interesant și fecund artistic.

Angel, fata *de la țară*, fata lui tata, cel care pompează în visurile și în viitorul fetei. Ea are o ingenuitate specială, în ciuda unei vieți și a unei evoluții profesionale precare, sub semnul ratării sigure. Este... prostuță, necizelată, victima unei culturi și societăți manipulative, și, totuși, are o permanentă lumină, o energie revigorantă, o putere de a o lua de la capăt, cu o oarecare exemplaritate. Chiar dacă este victima unei educații care pune în prim-plan asigurarea banului, fără o țintă sigură, ea are un firesc și o umanitate înduioșătoare.

Gwen, cea de-a treia vecină, este o soție dezorientată, o femeie în plină criză familială, venită după o despărțire intempestivă. Este vulnerabilă și prin vârstă, și prin noua postură, în care singurul bărbat din viața ei a plecat, lăsând-o cumva nepregătită. Gwen are, ca și precedentele sale... vecine, o construcție complexă, bogată, arborescentă cumva, și se lipește de suflet, ca spectator, sau chiar ca regizor, ori actor...

John, vecinul acestor trei exemplare feminine, în perioade consecutive, este prototipul intelectualului dezabuzat al vremurilor noastre. Inteligent, plin de ironie și autoironie, este pierdut în hățișul propriilor sale fantasmе, are o lene ușor oblomoviană, a încetat să mai viseze, este, așa cum afirmă ritos, *un barbat fără probleme și fără o țintă în viață*.

Divorțul, depărtarea de copii, nevoia de a se descurca fără sprijin... feminin l-au determinat, în timp, să se acrească, să se limiteze la o prietenie cu un bărbat la fel de neajutorat uman ca și el. Nu mai are așteptări mari, se limitează la o carieră de uzură, are contacte cu lumea din ce în ce mai mediate de alții sau de alte prisme... Întâlnirea

celor trei femei, atât de diferite și ca premise în relația umană, și ca finalitate a ei, îi repornește motoarele, îl reactivează, îi deblochează energii și îi provoacă mutații de comportament! Prin descoperirea acestor trei femei, se regăsește, se reinterpretează, deblochează în el energii și sentimente aparent pierdute... O mare delicatețe și dorință de protejare îl animă, simte nevoia de a le sprijini pe aceste femei, până mai ieri doar străine...

Există în textul lui Norm Foster o lumină, o speranță regeneratoare, care impresionează mult profesionistul de teatru, ca și pe spectatorul avizat. Textul nu *mută munții*, nu dă rămă șabloane teatrale, nu propune revoluții semantice și, totuși, impresionează și impune.

Spațiul propus de Teatrul *Nottara* este cel de studio. Este cel mai potrivit cadru pentru a pune în scenă o asemenea *felie de viață*. Aproximarea spectatorului de actor creează dorita și necesara intimitate, propunând un cadru de dialog extrem de fecund și profitabil.

Construcția textului, sub o formă *camerală*, în conjuncție cu spațiul de joc și, mai ales, înnobilită de o distribuție de mare rafinament, respectiv: Alexandru Jitea – John, Luminița Erga – Fay, Diana Roman – Angel și Ada Navrot – Gwen, compun un cvartet actoricesc și uman extrem de potrivit și stimulativ pentru regizor.

Un alt ingredient foarte necesar și exersat în lucrul cu spațiul intim este scenografia, respectiv scenograful Vladimir Turturica, un expert al minimalismului și expresivului din spațiul teatral românesc. Semnele decorului și ale costumului sunt clar subsumate unei organicități a poveștii, astfel că acestor eroi-neeroi le corespunde o lume obiectuală aparent banală. Semnul final este, însă, cel al unei umanități oboșite, în criză, dar care nu a depus armele.

În aceste condiții, regizorului nu-i mai rămâne decât să orchestreze acest limpede și luminos material, cu grija detaliului uman, cu preocuparea desfacerii până la esență a relațiilor umane, de propunere a unor situații teatrale și umane ofertante pentru actori și limpezi pentru public, să investigheze aceste fișe de personaje pe verticala lor... și încă alte multe atitudini și alegeri estetice!

Experiența lucrului la acest text, sub semnul unui Teatru așa cum este *Nottara*, este realmente o șansă pentru mine, alături de minunați actori și, sunt convins, o echipă

tehnică și de PR minunată! Gratiudinea mea față de conducerea acestui important teatru, pentru șansa oferită de a lucra un asemenea text, în asemenea context ales!

Mai rămâne, desigur, un decisiv partener în acest creuzet artistic și uman, SPECTATORUL. El rămâne să valideze strădaniile mele, ale colegilor artiști și tehnicieni și, mai ales, potențialitățile desosebite ale acestui text minunat.

REPERE BIOGRAFICE

AUTORUL

Norm Foster este dramaturgul ale cărui piese s-au montat cel mai mult în Canada, în ultimii 20 de ani. În medie, textele sale au fost reprezentate anual de 150 de ori. Foster a devenit astfel, de departe, dramaturgul cu cel mai mare succes din istoria țării sale.

S-a născut la Newmarket, Ontario, în 1949. A absolvit West Hill Collegiate Institute și, apoi, a urmat secția de Arte, Radio și Televiziune, la Centennial College din Toronto și Confederation College din Thunder Bay. După terminarea studiilor, a urmat o carieră de 25 de ani în radio, care avea să îl poarte la Kingston și apoi la Fredericton, capitala regiunii New Brunswick. Aici și-a făcut Foster debutul în teatru, în 1980.

Norm Foster, autor popular și prolific, este *regele* comediei canadiene. A scris peste 50 de piese, așa că în fiecare seară undeva, în Canada, se joacă una dintre ele. Dar interesul pentru textele sale nu este doar unul local, ele sunt montate peste tot în lume.

Prima sa piesă, *Sinners (Păcătoșii)*, a fost montată la Teatrul New Brunswick, de către Malcolm Black, care avea să regizeze și următorul text al lui Foster, *The Melville Boys (Băieții din Melville)*. Acesta s-a jucat peste tot în Canada și SUA, inclusiv pe Broadway, și a devenit creația reprezentativă a lui Foster, care l-a impus în teatrul canadian. De atunci, el a ajuns autorul unei remarcabile serii: peste 55 de piese, printre care *The Affections of May (Sentimentele lui May)*, textul cel mai des reprezentat în Canada.

Piesele lui Foster sunt recunoscute pentru umor, dar nu sunt lipsite nici de momente de gravitate. „Sunt mai mulțumit dacă reușesc să scriu un text care să facă publicul și să râdă, și să simtă o ușoară strângere de inimă. E distractiv să scriu farse (*Sinners/Păcătoșii*, *Self-Help/Autoajutor*), dar textele care ating și inima, nu doar simțul comic al publicului, îmi aduc cele mai mari satisfacții.”

Norm Foster nu se limitează doar la cariera de dramaturg. Adesea, el apare pe scenă și ca actor.

Întrebat care este tema generală a pieselor sale, Foster spune: „Cred că ele vorbesc despre oameni obișnuiți, care încearcă să-și trăiască viața. Nu încerc să-i dau lecții publicului sau să-i transmit vreun mesaj profund, fiindcă nu cred că am pregătirea necesară pentru așa ceva. Încerc doar să fac oamenii să se simtă puțin mai bine în lumea asta, ceea ce nu e deloc ușor”.

În 2016, a fost decorat, devenind Ofițer al Ordinului Canadei.

„Unul dintre blestemele vieții de dramaturg este că nu ești niciodată mulțumit de produsul tău finit.” – Norm Foster

REGIZORUL

Lucian Sabados s-a născut în 1956, la Ploiești. A absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, secția: Artă și Metodologia spectacolului, ca șef de promoție. Este teatrolog, regizor și manager cultural.

A semnat regia multor spectacole la teatrele: *Toma Caragiu* (Ploiești), *Maria Filotti* (Brăila), *Tony Bulandra* (Târgoviște), Odeon (București) (asistență de regie), *Fani Tardini* (Galați). Din lista de spectacole puse în scenă de Lucian Sabados, amintim selectiv câteva titluri semnificative pentru cariera sa regizorală: *Cântăreața cheală* de Eugène Ionesco, *Frumos e în septembrie la Veneția* de Teodor Mazilu, *Rapsodie în doi* de Neil Simon, *Bărbierul din Sevilla* de Beaumarchais, *Cafeaua domnului ministru* de Horia Gârbea, *Casa Zoikăi* de Mihail Bulgakov, *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale, *Take, Ianke și Cadîr* de Victor Ion Popa, *Soția mea*,

Maurice de Raffy Shart, *Schimb urgent... trei surori* de Nagle Jackson, *Antidotul* de Raffy Shart.

În perioada 1991-2012, Lucian Sabados a fost director general la Teatrul *Toma Caragiu* din Ploiești, iar din iulie 2013, este director al Teatrului *Maria Filotti* din Brăila.

A urmat cursuri de management cultural în Franța, la Poitiers, Bordeaux și Lyon, și în Anglia, la Londra. În perioada 1990-2011, Lucian Sabados a fost coordonator și director de proiect, din partea județului Prahova, al Festivalului Internațional de Poezie *Nichita Stănescu*, manifestare internațională cu peste 30 de ediții. A fost director și selecționar al Festivalului de Teatru *Toma Caragiu* de la Ploiești (edițiile 2011-2012), al Festivalului *Zile și Nopti de Teatru* la Brăila și director al Festivalului Internațional de Jazz *Ploiești Hot Jazz Summit* (2006-2013).

În 2017, Lucian Sabados a coordonat, din partea Teatrului *Maria Filotti*, Comitetul de organizare a Concursului Internațional de Canto Clasic *Haricleea Darclée* Brăila, aflat la cea de-a XX-a ediție.

SCENOGRAFUL

Vladimir Turturica s-a născut în 1984, la Sankt Petersburg. A studiat sculptura, pe care a abandonat-o în favoarea scenografiei sau, cum explică el însuși, n-a renunțat, ci face sculptură prin scenografie, alegând teatrul, pentru că în el se regăsesc toate artele. A urmat, apoi, cursurile Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, secția: Scenografie și un master în aceeași specializare.

În 2006, îi regăsim semnatura pe afișul spectacolului de dans *Day Dream*, la Studioul Casandra. Au urmat colaborări cu Teatrul de Comedie, ArCuB, Teatrul Mic, Teatrul Evreiesc de Stat, Teatrul Metropolis (București), Teatrul Maghiar de Stat (Cluj-Napoca). A fost implicat și în proiecte independente, la UNTEATRU, La Scena, Godot Café-Teatru. La Teatrul *Nottara*, a semnat, în 2010, scenografia spectacolului *True West*, în regia lui Alexandru Măzgăreanu.

Vladimir Turturica a participat la Cvadrienala de Scenografie de la Praga, cu proiectul *Păsările* de Aristofan, a realizat un costum de epocă pentru expoziția tematică din

cadrul Festivalului *Vienna Music Film*, a fost prezent la mai multe festivaluri în țară și în străinătate.

COREGRAFA

Ioana Marchidan s-a născut în 1982, la București. La liceu, a studiat baletul clasic. La 18 ani, a fost aleasă în baletul Operei Naționale București, dar a renunțat după mai puțin de un an, pentru că o preocupau alte zone ale dansului. A urmat cursurile Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, secția: Coregrafie.

A creat coregrafia și a dansat în zeci de spectacole, în România (*Viața e vis, Astă seară la orele 19*, la Teatrul Odeon; *Promised Land, Crazy Stories in the City*, la Teatrul Foarte Mic; *Orfeu și Euridice*, la Teatrul *Bulandra*; *Oui Ba Da, Nesomn*, la Centrul Național al Dansului București) și în străinătate.

A colaborat cu regizorul Ion Gostin, la Televiziunea Română, pentru filmul *Spovedania*, după *Demonii* de Dostoievski.

Ioana Marchidan a participat la workshopuri la Viena, Amsterdam, Poitiers. A reprezentat România la Bienala de la Veneția, precum și la importante festivaluri în Marea Britanie, Coreea de Sud, Egipt, Japonia, Portugalia, Franța.

Din toamna lui 2016, este director artistic al Centrului Independent Coregrafic Linotip.

ACTORII

ADA NAVROT

S-a născut la București și a absolvit, în 1995, secția: Arta actorului, din cadrul Academiei de Teatru și Film (actualul UNATC *I.L. Caragiale*), la clasa profesor Sanda Manu.

În perioada 1995-1997, a fost angajată a Teatrului *Mundi*, iar, din 1998, este actriță a Teatrului *Nottara*, unde a jucat numeroase roluri. Amintim câteva creații din primii cinci ani petrecuți în acest teatru: Fiokla Ivanovna, în *Căsătoria* de N.V. Gogol, în regia lui Gavriil Pinte (1998), Didina Mazu, în *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale, în regia lui Horațiu Mălăele (1999), Colombina în *Doi gemeni venețieni* de Carlo Goldoni, în regia lui Vlad Mugur (2000), Tânăra Doamnă, în *Hora iubirilor* de Arthur Schnitzler, în regia lui Felix Alexa (2002), Ladoyska, în *Jocul dragostei și al morții* de Romain Rolland, în regia lui Lucian Giurghescu (2003).

A avut colaborări cu regizori apreciați, alături de cei deja menționați, care au îndrumat-o să crească profesional: Alexandru Dabija, Bocsárdi László, Vlad Massaci, Diana Lupescu, Alice Barb sau Gábor Tompa.

În prezent, la Teatrul *Nottara* o puteți vedea în *Matrimoniale* de Lia Bugnar, în regia Dianei Lupescu, în *Provocări inocente* de Maria Lado, în regia lui Ljupcho Gyorgievski, în *Alcool*, pe versurile lui Ion Mureșean, în regia lui Mihai Măniuțiu sau în *Iubirea la oameni* de Dmitri Bogoslavchi, în regia Evgheniei Berkovici.

Deși viața ei este legată de scenă, a colaborat și cu regizori de film din România și din străinătate, precum: Radu Muntean, Radu Gabrea, Benoit d'Aubert, Raul Ruiz.

LUMINIȚA ERGA

A absolvit, în 1995, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* din București, Facultatea de Teatru, secția: Arta actorului, la clasa prof.univ. Mircea Albulescu.

Printre regizorii cu care a lucrat, se numără: Victor Ioan Frunză, Alexandru Dabija, Beatrice Rancea, Petre Bokor, Dinu Cernescu, Teodora Câmpineanu. A interpretat numeroase roluri în spectacole de la Teatrul *Nottara*, dar și de la teatre din țară: *Kabaret*, după o idee de Mara Bozoki și Zsolt Khell, regia Yvette Bozsik, coproducție Teatrul *Nottara* – Opera Națională București – Opera Națională Română din Iași (2010); Doamna Griffin – *Blocați în dormitor* de John Tobias, regia: Dan Tudor, Teatrul *George*

Ciprian din Buzău (2008); *Clara – O familie trăznită* de Noel Coward, Teatrul *George Ciprian* din Buzău (2001); *Moștenirea norocului* (Savarine cu rom) de Thanasis Papathanasiou și Mihalis Reppas, un spectacol de George Motoi, Teatrul *George Ciprian* din Buzău; *Ghidul sinucigașului* de Iulian Margu, regia: Iulian Margu, Teatrul Municipal Ariel din Râmnicu-Vâlcea; *Sylvia – Sylvia*, regia: Alexandru Jitea, Centrul Cultural pentru UNESCO *Nicolae Bălcescu*; *Femeia, Kunda și Ileana Cosânzeana – Înșir-te mărgărite*, regia: Alexandru Dabija, Teatrul *Nottara*, *Lisse Paquette – Cumetrele* de Michele Trambiaz, regia: Petre Bokor, Teatrul *Nottara*; *Dna Paliveca – Bravul Soldat Svejk* de J. Hasek, regia: Dan Micu; *Doica – Antigona* de Jean Anouilh, regia: Claudiu Goga (Teatrul *Nottara*); *Frida – Castelul*, adaptare după romanul omonim de Franz Kafka, regia: Tino Geirun (Teatrul *Nottara*) etc.

Poate fi văzută și în producții cinematografice și de televiziune: în serialele *La Bloc*, *Om sărac, om bogat*, *Lacrimi de iubire*, *Arestat la domiciliu* sau în adaptările pentru televiziune ale spectacolelor *Ultima haltă în Paradis* de Valentin Nicolau (regia: Alexandru Tocilescu), *Escu* de Tudor Mușatescu (regia: Constantin Dicu), *Valsul lebedelor*, în regia lui Constantin Dicu, *Dincolo de calea ferată*, regia: Cătălin Mitulescu (2016). A apărut, de asemenea, în lungmetrajele *Crucea de piatră*, regia: Andrei Blaier, *Terente-regele bălților*, regia: Andrei Blaier, *Craii de Curtea Veche*, regia: Mircea Veroiu, *Privighetoarea fermecată*, regia: Radu Popovici, *Callas Forever*, regia: Franco Zeffirelli. A jucat și în filme pentru copii: *Frumoasa din pădurea adormită*, *Prostia omenească*, *Gâsca de aur*, toate în regia lui Radu Popovici, precum și în seriale TV: *La Bloc*, ProTv, *Om sărac, om bogat*, ProTv, *Lacrimi de iubire*, Acasă, *Arestat la domiciliu*, ProTv.

În stagiunea curentă a Teatrului *Nottara*, joacă în spectacolele: *Zeul măcelului* de Yasmina Reza (regia: Claudiu Goga), *Ultimul Don Juan* de Neil Simon (regia: Petre Bokor), *39 de trepte*, adaptare după John Buchan, *Efecte colaterale* de Alexandru Popa (regia: Vlad Zamfirescu), *D-ale carnavalului* de I.L. Caragiale (regia: Claudiu Goga, 2017). A făcut parte din distribuția spectacolului-lectură *Thailanda* de Dimitris Kechaidis și Eleni Chaviara, regia: Mihai Lungeanu, care s-a desfășurat în cadrul ediției a IX-a a proiectului „Spectacolul începe cu o lectură”, organizat de Teatrul *Nottara* în iunie 2017.

DIANA ROMAN

A absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, secția: Arta Actorului.

În repertoriul Teatrului *Nottara* o puteți vedea în rolurile: Becca, din *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph, regia: Cristi Juncu; Linda, din *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, regia: Vlad Massaci; Magy, din *Fazanul* de Georges Feydeau, regia: Alexandru Mâzgăreanu, Vera, din *Efecte colaterale* de Alexandru Popa, regia: Vlad Zamfirescu, Dașa, din *Provocări inocente/O poveste foarte simplă* de Maria Lado, regia: Ljupcho Gyorgievski, O fată, din *Somnambulism* de Iaroslava Pulinovici, regia: Alexandru Mâzgăreanu.

Diana Roman are un chip care poate modela cu minunată ușurință cele mai felurite biografii, transformându-le în destine, și, în același timp, poate trece cu dezinvoltură de la masca superbă a reginei la grimasa mahalagioaicei, de la desenul unor caractere puternice până la personificarea unor stări fundamentale, rămânându-și mereu fidelă sieși.

Pe alte scene din țară și din București, Diana Roman a interpretat: Maria Lukianovna, în *Sinucigașul* de Nikolai Erdman, regia: Gelu Colceag, Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești; Bianca, în *Pisica Verde* de Elise Wilk, regia: Cristi Juncu, la Teatrul Metropolis; Juliet Powell, în *Central Park West* de Woody Allen, regia: Liviu Lucaci, Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești; Alison, în *Privește înapoi cu mânie* de John Osborne, regia: Vasile Nedelcu, UNATC; Mira Halbe, în *Hoți* de Dea Loher, regia: Radu Afrim, Teatrul Național *I.L. Caragiale*; Katja, în *Interviu* de Theo Van Gogh, regia: Bogdan Dumitrescu, Godot Café-Teatru; Minodora, în *Baltagul*, dramatizare, regia: Bogdan Tudor Pelerin, la Teatrul *Anton Pann*, Râmnicu-Vâlcea.

ALEXANDRU JITEA

A absolvit Academia de Teatru și Film, secția: Arta actorului, la clasa profesorilor Mircea Albulescu și Cătălin Naum, promoția 1995. A continuat studiile de masterat și de doctorat, în cadrul aceleiași instituții. Este el însuși profesor la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, specializarea: Arta actorului.

La Teatrul *Nottara*, joacă încă din 1995, în spectacole precum: *Așteptându-l pe Godot* de Samuel Beckett (regia: Dominic Dembinski), *Doi tineri din Verona* de William Shakespeare (regia: Cătălin Naum), *Lungul drum al zilei către noapte* de Eugene O'Neill (regia: Alexandru Dabija), *Îngeri în America* de Tony Kushner (regia: Theodor-Cristian Popescu), *Leonce și Lena* de Georg Büchner (regia: Felix Alexa), *Război și pace*, după Lev Tolstoi (regia: Petre Bokor). Dintre cele mai recente producții ale Teatrului *Nottara* în care a jucat se numără *Trei nopți cu Madox* de Matei Vișniec, în regia lui Mihai Lungeanu (2015), și *D-ale carnavalului* de I.L. Caragiale, în regia lui Claudiu Goga (2017).

Alexandru Jitea s-a remarcat și ca regizor, prin spectacole precum: *La ginecolog*, Teatrul Roșu, *Facebook*, *The Artist Studio*, *Tăiat* de Lyle Victor Albert, Teatrul Luni de la Green Hours, *Artă* de Yasmina Reza, *Godot Café-Teatru*, *A fi sau ce va fi* de Lyle Victor Albert, Teatrul Metropolis, *Sylvia* de A.R. Gurney, Centrul Cultural pentru UNESCO *Nicolae Bălcescu*, *Hamlet în sos picant* de Aldo Nicolaj, Teatrul *Nottara*.

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Sînziana Miloșoiu

e-mail: sanziana@nottara.ro